

Vsebina

II *Sporočila*

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija

2018/C 382/01	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Zadeva M.9092 - EQT Fund Management/Saur) ⁽¹⁾	1
2018/C 382/02	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Zadeva M.9109 – Omers/BCI/AIMCo/PGGM/CPPIB/Puget Holdings) ⁽¹⁾	1

III *Pripravljalni akti*

Evropska centralna banka

2018/C 382/03	Mnenje Evropske centralne banke z dne 22. avgusta 2018 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o izdajanju kritih obveznic in njihovem javnem nadzoru ter o spremembi Direktive 2009/65/ES in Direktive 2014/59/EU ter o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice (CON/2018/37)	2
2018/C 382/04	Mnenje Evropske centralne banke z dne 31. avgusta 2018 o predlogu uredbe o nekaterih nadomestilih za čezmejna plačila v Uniji in nadomestilih za pretvorbo valut (CON/2018/38)	7

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija

2018/C 382/05

Menjalni tečaji eura 9

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji**(Zadeva M.9092 - EQT Fund Management/Saur)****(Besedilo velja za EGP)**

(2018/C 382/01)

Komisija se je 15. oktobra 2018 odločila, da ne bo nasprotovala zgoraj navedeni priglašeni koncentraciji in jo bo razglasila za združljivo z notranjim trgov. Ta odločitev je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004⁽¹⁾. Celotno besedilo odločitve je na voljo samo v angleščini in bo objavljeno po tem, ko bodo iz besedila odstranjene morebitne poslovne skrivnosti. Na voljo bo:

- v razdelku o združitvah na spletišču Komisije o konkurenci (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Spletišče vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločitev o združitvah, vključno z nazivi podjetij, številkami zadev, datumi ter indeksi področij,
- v elektronski obliki na spletišču EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sl>) pod dokumentarno številko 32018M9092. EUR-Lex zagotavlja spletni dostop do evropskega prava.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji**(Zadeva M.9109 – Omers/BCI/AIMCo/PGGM/CPPIB/Puget Holdings)****(Besedilo velja za EGP)**

(2018/C 382/02)

Komisija se je 15. oktobra 2018 odločila, da ne bo nasprotovala zgoraj navedeni priglašeni koncentraciji in jo bo razglasila za združljivo z notranjim trgov. Ta odločitev je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004⁽¹⁾. Celotno besedilo odločitve je na voljo samo v angleščini in bo objavljeno po tem, ko bodo iz besedila odstranjene morebitne poslovne skrivnosti. Na voljo bo:

- v razdelku o združitvah na spletišču Komisije o konkurenci (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Spletišče vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločitev o združitvah, vključno z nazivi podjetij, številkami zadev, datumi ter indeksi področij,
- v elektronski obliki na spletišču EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sl>) pod dokumentarno številko 32018M9109. EUR-Lex zagotavlja spletni dostop do evropskega prava.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 22. avgusta 2018

o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o izdajanju kritih obveznic in njihovem javnem nadzoru ter o spremembi Direktive 2009/65/ES in Direktive 2014/59/EU ter o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice

(CON/2018/37)

(2018/C 382/03)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je 28. marca 2018 in 13. aprila 2018 prejela zahtevi Sveta oziroma Evropskega parlamenta za mnenje o (1) predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o izdajanju kritih obveznic in njihovem javnem nadzoru ter o spremembi Direktive 2009/65/ES in Direktive 2014/59/EU⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva) ter (2) predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana uredba).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj predlagana direktiva in predlagana uredba vsebujeta določbe, ki vplivajo na (1) temeljno nalogo Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), da opredeli in izvaja denarno politiko, v skladu s prvo alineo člena 127(2) Pogodbe, (2) prispevek ESCB k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema v skladu s členom 127(5) Pogodbe ter (3) naloge, ki se nanašajo na bonitetni nadzor kreditnih institucij in so prenesene na ECB v skladu s členom 127(6) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

Splošne pripombe

ECB pozdravlja cilje predlagane direktive in predlagane uredbe, da se spodbudi nadaljnje povezovanje finančnih trgov Unije in poglobi unija kapitalskih trgov. ECB se zavzema za razvit, harmoniziran, visokokakovosten in pregleden trg kritih obveznic v Uniji ter šteje predlagano direktivo za pomemben korak v smeri oblikovanja takega trga. Po mnenju ECB je tudi smiselno, da je predlagana direktiva podlaga za novo nacionalno zakonodajo o kritih obveznicah. Vendar z izvajanjem predlagane direktive morda ne bo prišlo do popolne harmonizacije, kolikor bodo lahko države članice pri izvajanju fleksibilne. Stopnja fleksibilnosti, ki bi jo določili, ne bi smela ogroziti cilja nadaljnega približevanja skupnemu visokemu standardu v vseh državah članicah.

Razlikovanje med ureditvami različnih produktov v pobudah, začetih v okviru širših ciljev politike unije kapitalskih trgov, omogoča upoštevanje vidikov, značilnih za posamezne produkte. V tej zvezi ECB podpira pristop v predlagani direktivi, po katerem bodo evropske zavarovane obveznice obravnavane v ločenem zakonodajnem predlogu. S tem pristopom se upošteva posebna visoka kakovost sredstev v kritnem premoženju evropskih zavarovanih obveznic in se po nepotrebnem ne mešajo različni razredi sredstev.

⁽¹⁾ COM(2018) 94 final.

⁽²⁾ COM(2018) 93 final.

Predlagana direktiva predvideva, da bodo pristojni nacionalni organi nadzirali krite obveznice. Ta nadzor produktov se razlikuje od nalog bonitetnega nadzora ECB, ki so določene v Uredbi Sveta (EU) št. 1024/2013⁽¹⁾, in vanje ne posega. Zlasti predlagana direktiva ne vpliva na nalogo v izključni pristojnosti ECB, da izdaja in odvzema dovoljenja kreditnim institucijam⁽²⁾, ki lahko odvisno od nacionalnega pravnega okvira vključuje tudi izdajanje splošnih dovoljenj za izdajanje kritih obveznic. Podobno ECB ostaja pristojna za zagotavljanje, da kreditne institucije ustrezno upravljajo in ocenjujejo bonitetna tveganja, ki izhajajo iz izdajanja kritih obveznic in naložb v krite obveznice.

Eurosistem sprejema krite obveznice, ki izpolnjujejo kriterije primernosti za zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema. Eurosistem kupuje krite obveznice v okviru svojega programa nakupa kritih obveznic, ki je del razširjenega programa nakupa vrednostnih papirjev⁽³⁾. Predlagana direktiva in predlagana uredba sta neodvisni od okvira Eurosistema za zavarovanje in programa nakupa kritih obveznic, saj sta to instrumenta denarne politike, ki spadata v izključno pristojnost Eurosistema.

Posebne pripombe k predlagani direktivi

1. Opredelitev pojmov

ECB predlaga, da se doda pojem „prostovoljno presežno zavarovanje“ kot dodaten sestavni del presežnega zavarovanja, na podlagi česar bi tudi za prostovoljno presežno zavarovanje veljale zahteve po ločevanju. S tem, ko bi to dodali, bi zagotovili, da bodo tudi za prostovoljno presežno zavarovanje veljali zaščitni ukrepi po Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾.

2. Primerna sredstva

2.1 ECB pozdravlja kvalitativne zahteve za primerna sredstva, s katerimi morajo biti zavarovane krite obveznice ter ki vključujejo nekatera vnaprej opredeljena visokokakovostna sredstva⁽⁵⁾ in „druga visokokakovostna sredstva“, ki izpolnjujejo nekatere zahteve. Vendar v zvezi s temi „drugimi visokokakovostnimi sredstvi“ zadevne zahteve morda ne zadostujejo za to, da bi zagotovili harmonizirano obravnavo, katera sredstva so visokokakovostna, glede na to, da se v direktivi uporablja pristop, ki temelji na načelih. Zato ECB podpira to, da se v predlagano direktivo uvedejo strožje zahteve.

2.2 Kar zadeva primernost sredstev, ki so zunaj Unije, bi morali določiti najvišji delež takih sredstev, s čimer bi zagotovili homogenost kritnega premoženja, podprli evropski značaj produkta kritih obveznic in pomagali vlagateljem pri razumevanju tveganj v zvezi s kritnim premoženjem.

2.3 Homogenost sredstev v kritnem premoženju je ključna značilnost preglednih in visokokakovostnih kritih obveznic, zato je boljše homogeno premoženje, sestavljeno iz enega samega razreda sredstev. Vendar države članice lahko dovolijo mešano kritno premoženje, če določijo zaščitne ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da je narava profila tveganja dovolj podobna in da se sestava kritnega premoženja v času bistveno ne spreminja.

2.4 V predlagani direktivi bi morali pojasniti, da velja zahteva po ločevanju za vsa sredstva, vključno s sredstvi, ki se posedujejo v obliki presežnega zavarovanja, tudi če se to presežno zavarovanje zagotovi prostovoljno. Ta zahteva pa ne bi smela veljati za druga dodatna jamstva, ki se nanašajo na programe kritih obveznic in se zahtevajo po

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

⁽²⁾ Glej člen 4(1)(a) Uredbe (EU) št. 1024/2013.

⁽³⁾ Sklep ECB/2014/40 Evropske centralne banke z dne 15. oktobra 2014 o izvajanju tretjega programa nakupa kritih obveznic (UL L 335, 22.11.2014, str. 22).

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190). Glej zlasti člena 76(2)(e) in 79(1)(a), ki od držav članic zahtevata, da zagotovijo ustrezno varstvo za dogovore o kritih obveznicah, da se med drugim prepreči prenos dela, vendar ne vseh, sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo dogovor o kritih obveznicah ali njegov del, katerega stranka je institucija v postopku reševanja. Glej tudi stran 141 dokumenta *EBA Report on Covered Bonds: Recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU* z dne 20. decembra 2016 (EBA-Op-2016-23) (v nadaljnjem besedilu: priporočilo EBA).

⁽⁵⁾ Glej člen 129(1)(a) do (g) Uredbe (EU) št. 575/2013.

nacionalnih predpisih o kritih obveznicah, niso pa del samega presežnega zavarovanja⁽¹⁾. V predlagani direktivi bi morali prav tako pojasniti, da je treba sredstva v kritnem premoženju ločiti z: (a) registracijo sredstev v kritnem premoženju v registru kritnega premoženja; (b) prenosom sredstev v kritnem premoženju na subjekt s posebnim namenom ali (c) vodenjem sredstev v kritnem premoženju pri specializirani hipotekarni kreditni instituciji.

- 2.5 Nadzor izdajateljev kritih obveznic bi morali dopolniti s stalnim spremljanjem kritnega premoženja. V predlagani direktivi bi morali določiti, da je imenovanje nadzornika kritnega premoženja ob izdaji krite obveznice obvezno, ne zgolj prostovoljno. Taka zahteva za nadzornika kritnega premoženja je že uveljavljena v nacionalni zakonodaji številnih držav članic. Nadzornik kritnega premoženja bi moral izpolnjevati vsaj minimalne zahteve, določene v predlagani direktivi. Zahteva, da mora biti nadzornik kritnega premoženja subjekt, ki je ločen in neodvisen od kreditne institucije, ki izda krite obveznice, ter ločen od revizorja navedene kreditne institucije, odpravlja možnost nasprotja interesov.
- 2.6 Številne določbe predlagane direktive o informacijah za vlagatelje so dobrodošle. Prvič, zagotovitev informacij za vlagatelje se zahteva za vse regulirane krite obveznice. Drugič, pogostost razkrivanja informacij za vlagatelje se je povečala s polletne na četrtletno. Tretjič, obseg informacij za vlagatelje, ki jih je treba zagotoviti, se je razširil tudi na ravni pogodbenega in prostovoljnega presežnega zavarovanja ter informacije o obrestnem, valutnem, kreditnem, tržnem in likvidnostnem tveganju. Toda te določbe puščajo izdajateljem in pristojnim organom preveč možnosti za različno razlago teh zahtev. Možnost različnih pristopov, na primer v zvezi z opredelitvijo pojmov in obliko podatkov, bi lahko ogrozila enotno razumevanje predloženih informacij. Da bi vlagateljem dodatno olajšali skrbni pregled in omogočili primerljivost kritih obveznic, bi morali zato zahtevati dodatne in podrobnejše informacije. Poleg tega bi bilo treba informacije predstaviti v obliki predloge.

3. Zahteve glede kritja in likvidnosti

- 3.1 Enotno merjenje zahteve glede kritja na podlagi nominalnega načela za izračun mogoča primerjavo kritih obveznic med državami članicami in izdajatelji, ne more pa se uporabljati za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih. Iz zahteve glede kritja bi morali odstraniti zakonsko presežno zavarovanje, saj je to namenjeno za zagotavljanje dodatnih sredstev in tako že zajeto v drugih določbah predlagane direktive. Pri izračunu kritja bi morali izpustiti tako nezavarovane kot tudi zavarovane terjatve, pri katerih je majhna verjetnost, da jih bo dolžnik poravnal, ali dolžnik zamuja s plačilom⁽²⁾, saj bi bilo v teh primerih dvojno zavarovanje šibkejše. Za zaščito vlagateljev je potrebnih več dodatnih meril. Najmanj bi se morale za izračun minimalnega kritja uporabljati enake mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, kakor so določene v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013⁽³⁾. V tej zvezi bi morali zagotoviti harmonizacijo izračuna razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, in sicer z uporabo pregledne indeksacije, prevrednotenjem kritnega premoženja najmanj enkrat na leto in uporabo trenutnega stanja kredita namesto prvotnega stanja kredita. Nadomestnih sredstev pri zahtevi glede kritja ne bi smeli upoštevati, če pa že, bi bilo preudarno določiti vsaj zgornjo mejo, koliko nadomestnih sredstev se pri izračunu zahteve glede kritja upošteva.
- 3.2 Sredstva, ki ustrezajo stopnji 1 ali stopnji 2A⁽⁴⁾, se štejejo za likvidna sredstva in so zato primerna za likvidnostni blažilnik za kritno premoženje. Sredstva stopnje 2B, ki vključujejo na primer vrednostne papirje s premoženjskim kritjem, podjetniške vrednostne papirje in delnice, ki izpolnjujejo določene zahteve⁽⁵⁾, so manj likvidna in zato ne bi smela prispevati k likvidnostnemu blažilniku za kritno premoženje. Tudi sredstev, ki jih izda sama kreditna institucija, njena nadrejena oseba, njena podrejena družba, druga podrejena družba njene nadrejene osebe ali subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, s katerim ima kreditna institucija tesne povezave⁽⁶⁾, ne bi smeli uporabiti kot del likvidnostnega blažilnika, da bi preprečili koncentracijo družb, ki so v izdajateljevi skupini ali povezane z izdajateljem. Poleg tega bi morale države članice zagotoviti ustrezno raven razpršenosti⁽⁷⁾, da se lahko ta sredstva hitro unovčijo brez večje izgube vrednosti.

⁽¹⁾ V primeru španskih kritih obveznic (*cédulas*) na primer celotni portfelj hipotekarnih kreditov predstavlja dodatno jamstvo do zahtevane ravni presežnega zavarovanja. Dodatno jamstvo se v času spreminja.

⁽²⁾ Glej člen 178 Uredbe (EU) št. 575/2013.

⁽³⁾ Glej člen 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

⁽⁴⁾ Glej člena 10 in 11 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

⁽⁵⁾ Glej člen 12 Delegirane uredbe (EU) 2015/61.

⁽⁶⁾ Glej člen 7(3) Delegirane uredbe (EU) 2015/61.

⁽⁷⁾ Glej člen 8(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/61.

- 3.3 Likvidnostni blažilnik za kritno premoženje bi moral kriti celotne neto likvidnostne odlive za 180 koledarskih dni, saj bi morali likvidnostni blažilniki kriti tudi morebitne primere insolventnosti izdajatelja. Zato ne bi smelo biti nikakršne opustitve uporabe te zahteve, kakor je trenutno predvidena v členu 16(4) predlagane direktive, po katerem likvidnostni blažilnik za kritno premoženje ni potreben, če so v drugih aktih prava Unije določene druge likvidnostne zahteve. Vendar ECB meni, da bi bilo treba v tej povezavi pojasniti obstoječo zahtevo, v skladu s katero sredstva za to, da so lahko del likvidnostnega blažilnika kreditne institucije, ne smejo biti obremenjena ⁽¹⁾.
- 3.4 Predlagana direktiva bi omogočila, da bi v okviru zahteve glede likvidnostnega blažilnika za kritno premoženje izračun odplačila glavnice za krite obveznice s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, temeljil na podaljšanem končnem datumu zapadlosti namesto na načrtovanem datumu zapadlosti. To dejansko pomeni, da pri teh vrstah kritih obveznic ni nobene zahteve glede likvidnostnega blažilnika, ki bi se nanašala na odplačilo glavnice na načrtovani datum zapadlosti. Zahteva glede likvidnostnega blažilnika za kritno premoženje, ki se nanaša na izračun odplačila glavnice za krite obveznice s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, bi morala temeljiti na načrtovanem datumu zapadlosti, saj se pričakuje, da bodo te krite obveznice odplačane na načrtovani datum zapadlosti, neizvedba plačila na ta datum pa bi lahko za kreditno institucijo pomenila znatno tveganje financiranja. Zapadlosti takih kritih obveznic v normalnih okoliščinah ne bi smeli podaljšati, če je dovolj denarnih sredstev za plačilo imetnikom kritih obveznic ob načrtovani zapadlosti. Brez likvidnostnega blažilnika za odplačilo glavnice na načrtovani datum zapadlosti bi se tako lahko povečala verjetnost, da se bo zapadlost takih kritih obveznic podaljšala ⁽²⁾.
4. *Strukture z možnostjo podaljšanja zapadlosti (soft bullet) in strukture s pogojno možnostjo izplačila njihovim imetnikom iz kritnega premoženja (conditional pass-through)*
- 4.1 Inovativne strukture kritih obveznic se hitro razvijajo in treba jih je stalno skrbno ocenjevati, da se zagotovi vzdržno gibanje na trgu. Zlasti so se v zadnjih nekaj letih pogosteje uporabljale krite obveznice s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, pri čemer lahko kreditna institucija, ki je krite obveznice izdala, podaljša načrtovani datum njihove zapadlosti, posebna tveganja, ki jih te strukture povzročajo, pa morda niso bila ustrezno upoštevana ⁽³⁾.
- 4.2 Predlagana direktiva dovoljuje strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, pod nekaterimi pogoji. Po izkušnjah ECB ni mogoče v vseh državah izključiti sprožitve podaljšanja zapadlosti po prosti presoji, in sicer zaradi razlik med nacionalnimi pravnimi okviri, ki veljajo za krite obveznice, možnosti razlik med pogodbenimi določbami programa kritih obveznic in razlik v tem, kako nacionalno pravo obravnava neplačila in neizvedbo plačila, če ni prepovedi prostovoljne sprožitve neplačila. S tem, ko bi v predlagani direktivi dovolili, da se sprožilci podaljšanja določijo v pogodbi, bi lahko povzročili znatno heterogenost kritih obveznic in s tem ovirali harmonizacijo. Zato se predlaga, da se dovolijo samo sprožilci, ki se predpišejo z zakonom, pogodbeni sprožilci pa se izključijo.
- 4.3 V tej zvezi je treba izpostaviti, da je Evropski bančni organ (EBA) predlagal vrsto posebnih pogojev, ki bi jih morale izpolnjevati krite obveznice s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, da bi bile primerne za ugodnejšo obravnavo uteži tveganja. Zlasti se lahko zapadlost podaljša samo, če se pojavita naslednja sprožilca (kumulativno): (i) prišlo je do neplačila izdajatelja krite obveznice in (ii) krita obveznica ne izpolnjuje nekaterih vnaprej določenih meril / preverjanj, kar kaže na verjetnost, da krita obveznica ne bo odplačana na načrtovani datum zapadlosti ⁽⁴⁾. Ti zahtevi bi omejili morebitno prosto presojo kreditne institucije izdajateljice o podalšanju zapadlosti.
5. *Učinkovito sodelovanje med nadzornimi organi*
- Glede na pristojnost ECB v zvezi z bonitetnimi tveganji kreditnih institucij je zanjo pomembno, da zagotovi, da se tveganja, ki izhajajo iz izdajanja kritih obveznic, ustrezno upravljajo. ECB bi zato morala imeti možnost, da od pristojnih organov, ki so odgovorni za javni nadzor kritih obveznic, v posameznih primerih zahteva ustrezne informacije, da bi jih lahko upoštevala pri stalnem bonitetnem nadzoru zadevne kreditne institucije.

⁽¹⁾ Glej člen 7(2) Delegirane uredbe (EU) 2015/61.

⁽²⁾ Glej tudi odstavek 2.2.4 Mnenja CON/2017/46. Vsa mnenja ECB so objavljena na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Glej tudi strani 17 in 18 dokumenta *ECB contribution to the European Commission's consultation on Capital Markets Union mid-term review 2017*, dostopno na spletni strani ECB.

⁽⁴⁾ Glej stran 137 priporočila EBA.

6. Znak

Koncept posebnega znaka za krite obveznice, ki jih izdajo kreditne institucije s sedežem v Uniji, sicer ima prednosti, bo pa treba nekatera vprašanja, npr. določitev pristojnega organa in zahtev za dovolitev uporabe znaka, še pojasniti na ravni držav članic. Ni mogoče popolnoma izključiti možnosti, da bi nekateri vlagatelji kratico znaka evropske krite obveznice (*European Covered Bond* (ECB)) zamenjevali s kratico Evropske centralne banke (ECB). Zato bi bilo morda boljše bolj nevtravno ime, npr. krita obveznica EU (*EU Covered Bond*).

Posebne pripombe k predlagani uredbi

7. Presežno zavarovanje in nadomestna sredstva

7.1 ECB pozdravlja harmoniziran pristop k minimalnemu presežnemu zavarovanju. Najboljša bi bila enotna metoda izračuna brez izjem. Zato ima ECB zadržke glede predloga, da se v nekaterih primerih uporabijo drugačne zahteve. Ne glede na izzive pri določitvi enotne zahteve v vsej Uniji ECB izpostavlja nedavne standarde Baselskega odbora ⁽¹⁾ in meni, da je zahteva v višini 5 % razumna rešitev.

7.2 ECB pozdravlja to, da predlagana uredba pojasnjuje, da bi se morale mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin uporabljati kot nezavezujoče mejne vrednosti kritja. Ni na primer nobenih omejitev glede velikosti osnovnega kredita, vendar lahko tak kredit prispeva k zahtevam glede kritja zgolj do vključno veljavne mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin. Ta mejna vrednost bi se morala uporabljati ob vključitvi takega kredita in ves čas do njegove zapadlosti. V tej zvezi je pomembno, da za celotni znesek kredita, vključno z delom, ki presega veljavno mejno vrednost razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, velja ločevanje sredstev v kritnem premoženju v skladu s predlagano direktivo. Za namene mejnih vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin bi bilo preudarno, da bi ob drugih zahtevah za zavarovanje z nepremičninami, ki so določene v členu 208 Uredbe (EU) št. 575/2013, vsaj enkrat na leto spremljali in posodabljali vrednost nepremičnin z uporabo metode indeksacije.

7.3 Glede na težave pri financiranju ladij zaradi močne cikličnosti v sektorju ladijskega prometa ⁽²⁾ bi bilo primerno krite obveznice, ki so zavarovane s krediti, zavarovanimi z zastavno pravico na ladjah, izključiti iz ugodnejše obravnave v skladu s členom 129(4) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013.

7.4 Preudarno je, da morajo biti sredstva, ki lahko prispevajo k obveznemu presežnemu zavarovanju, primerna sredstva, kakor so navedena v predlagani uredbi, in da morajo zanje veljati enake omejitve velikosti izpostavljenosti, kakor so določene v predlagani uredbi.

7.5 Pomembno je določiti kvalitativne zahteve za nadomestna sredstva za krite obveznice in primerno je, da se zanje uporabljajo enake zahteve kot za primerna sredstva v skladu s predlagano uredbo. Vendar bi morali ta kvalitativna merila dopolniti s kvantitativno omejitvijo ⁽³⁾. S to kvantitativno omejitvijo bi dodatno uredili sestavo kritnega premoženja in zagotovili njegovo homogenost ter vlagateljem olajšali skrbni pregled. Glede na analizo organa EBA velika večina nacionalnih okvirov za krite obveznice ureja sestavo nadomestnih sredstev in kvantitativne omejitve zanje ⁽³⁾. ECB zato priporoča, da se v predlagano uredbo vključi zahteva, da nadomestna sredstva ne smejo presegati 20 % skupnega nominalnega zneska vseh neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic izdajatelja.

Kadar ECB priporoča, da se predlagana direktiva in predlagana uredba spremenita, so konkretni predlogi sprememb besedila s pripadajočimi pojasnili navedeni v ločenem tehničnem delovnem dokumentu. Tehnični delovni dokument je dostopen v angleščini na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 22. avgusta 2018

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Glej dokument *Basel III: Finalising post-crisis reforms*, 7. december 2017, dostopen na spletni strani Banke za mednarodne poravnave na naslovu www.bis.org, ki govori o zahtevi v višini 10 %.

⁽²⁾ Glej *ECB Banking Supervision reviews lending to troubled shipping sector*, 17. maj 2017, dostopno na spletni strani bančnega nadzora ECB na naslovu www.bankingsupervision.europa.eu.

⁽³⁾ Glej stran 139 priporočila EBA.

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 31. avgusta 2018

o predlogu uredbe o nekaterih nadomestilih za čezmejna plačila v Uniji in nadomestilih za pretvorbo valut**(CON/2018/38)**

(2018/C 382/04)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je 27. junija 2018 prejela zahtevo Sveta Evropske unije za mnenje o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 glede nekaterih nadomestil za čezmejna plačila v Uniji in nadomestil za pretvorbo valut ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana uredba).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije v povezavi s četrto alineo člena 127(2) Pogodbe in četrto alineo člena 3.1 Protokola (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, saj predlagana vsebuje določbe, ki se nanašajo na nemoteno delovanje plačilnih sistemov. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

Splošne pripombe

Namen predlagane uredbe je, da se vsem državljanom in podjetjem v Uniji omogočijo čezmejni prenosi v eurih med državo članico euroobmočja in državo članico zunaj euroobmočja ali med državama članicama zunaj euroobmočja z enako nizkimi nadomestili, kakor trenutno veljajo za domača plačila v uradni valuti države članice. Pri tem predlagana uredba izboljšuje preglednost in varstvo potrošnikov, krepi notranji trg za plačilne storitve v eurih in utrjuje to valuto kot prvo izbiro za plačila znotraj EU, dokler vse države članice Unije za svojo valuto ne uvedejo eura.

Posebne pripombe**1. Področje uporabe določb o nadomestilih za pretvorbo valut**

V predlagani uredbi je navedeno, da se njene določbe o nadomestilih za pretvorbo valut uporabljajo za vsa čezmejna plačila ne glede na to, ali so navedena plačila izražena v eurih ali v nacionalni valuti države članice, ki ni euro. Vendar tehnično pri čezmejnih plačilih v eurih s plačilnih računov v eurih, kadar se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata v državah članicah euroobmočja, običajno ne bi smelo biti pretvorbe valut. Zato bi se morale te določbe dejansko uporabljati za čezmejna plačila v eurih samo takrat, kadar valuta plačilnega računa ni euro ali se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata zunaj euroobmočja ali se tam nahaja zgolj slednji. ECB predlaga, da se to v predlagani uredbi pojasni.

Ker predlagana uredba ureja samo plačila prek ponudnikov plačilnih storitev, ne obsega možnosti, da trgovec opravlja storitev pretvorbe valut neodvisno od ponudnika plačilnih storitev. ECB predlaga, da se to v predlagani uredbi pojasni.

2. Alternativne storitve in možnosti pretvorbe valut

Predlagana uredba ne vsebuje člena z opredelitvijo pojmov, čeprav v Uredbo (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ uvaja nove in pomembne pojme. Pojma „alternativne storitve pretvorbe valut“ in „alternativne možnosti pretvorbe valut“ bi na primer lahko združili v en pojem, tega pa bi bilo smiselno opredeliti. Natančneje, lahko bi pojasnili, ali se te storitve nanašajo na storitve, ki jih ponujajo ponudnik plačilnih storitev in z njim povezane družbe, in če se, kolikšen je obseg obveznosti ponudnika plačilnih storitev, da išče in oglašuje storitve, ki jih ponujajo njegovi neposredni konkurenti. Prav tako bi morali pojasniti, da lahko storitve pretvorbe valut ponujajo neregulirani ponudniki.

⁽¹⁾ COM(2018) 163 final.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

3. *Ureditev nadomestil za pretvorbo valut in prehodno obdobje*

3.1 Po predlagani uredbi bo Evropski bančni organ pooblaščen za pripravo regulativnih tehničnih standardov za zagotavljanje preglednosti in primerljivosti cen različnih možnosti storitev pretvorbe valut.

3.2 V korist varstva potrošnikov se predlaga, da se prehodno obdobje za uskladitev z obveznostmi glede preglednosti v zvezi s celotnimi stroški storitev pretvorbe valut skrajša na 12 mesecev od začetka veljavnosti predlagane uredbe.

Kadar ECB priporoča, da se predlagana uredba spremeni, so konkretni predlogi sprememb besedila s pripadajočimi pojasnili navedeni v ločenem tehničnem delovnem dokumentu. Tehnični delovni dokument je dostopen v angleščini na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 31. avgusta 2018

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

22. oktobra 2018

(2018/C 382/05)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,1494	CAD	kanadski dolar	1,5044
JPY	japonski jen	129,63	HKD	hongkonški dolar	9,0107
DKK	danska krona	7,4603	NZD	novozelandski dolar	1,7492
GBP	funt šterling	0,88425	SGD	singapurski dolar	1,5855
SEK	švedska krona	10,3310	KRW	južnokorejski won	1 300,75
CHF	švicarski frank	1,1456	ZAR	južnoafriški rand	16,4250
ISK	islandska krona	135,20	CNY	kitajski juan	7,9801
NOK	norveška krona	9,4688	HRK	hrvaška kuna	7,4325
BGN	lev	1,9558	IDR	indonezijska rupija	17 467,72
CZK	češka krona	25,848	MYR	malezijski ringit	4,7797
HUF	madžarski forint	323,12	PHP	filipinski peso	61,841
PLN	poljski zlot	4,2905	RUB	ruski rubelj	75,0427
RON	romunski leu	4,6669	THB	tajski bat	37,672
TRY	turška lira	6,5090	BRL	brazilski real	4,2590
AUD	avstralski dolar	1,6185	MXN	mehiški peso	22,1820
			INR	indijska rupija	84,5460

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

